17/04/2022

Βεροίας Παντελεήμων: Για ποιόν λόγο ερχόμαστε κάθε Κυριακή στους ιερούς ναούς

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων Βεροίας, όπως κάθε χρόνο, την Κυριακή των Βαΐων 17 Απριλίου. Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε, εντός του Ιερού Ναού, λιτάνευση της εικόνας της Βαϊοφόρου και ευλογήθηκαν τα βάϊα.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ήλθον ου διά τον Ιησούν μο-νον, αλλ᾽ ίνα και τον Λάζαρον ίδω-σιν ον ήγειρεν εκ νεκρών».

Παρακάτω μπορείτε να διαβάσετε ολόκληρο το κήρυγμα:

Κυριακή των Βαΐων σήμερα και το ευαγγελικό ανάγνωσμα μας με-ταφέρει στα

Ιεροσόλυμα, εκεί που εισέρχεται σήμερα ο Χριστός επί πώλου όνου.

Χθες είχε αναστήσει στη Βηθανία τον φίλο του Λάζαρο, ολοκληρώ-νο-ντας ουσιαστικά με το θαύμα αυτό τον κύκλο της δημόσιας ζωής του, και τώρα βαδίζει προς το Πα-θος για να τελειώσει με αυτό το έργο της σωτηρίας των ανθρώπων που του είχε αναθέσει ο ουράνιος Πατέρας του.

Δεν έρχεται μόνο ο Χριστός όμως σήμερα στα Ιεροσόλυμα, αλλά ερ-χεται και πλήθος ανθρώπων για την εορτή του Πάσχα των Ιουδαί-ων, αλλά και για να δεί τον ανα-στημένο Λάζαρο. Το θαύμα της ανα-στάσεώς του είχε γίνει γνωστό και είχε κινήσει το ενδιαφέρον πολ-λων. «Ήλθον ου διά τον Ιη-σούν μόνον, αλλ᾽ ίνα και τον Λάζα-ρον ίδωσιν ον ήγειρεν εκ νεκρών», σημειώνει ο ευαγγελιστής Ιωάν-νης. Δεν ήλθαν να δούν μόνο τον Ιησού, αλλά και τον Λάζαρο τον οποίο ανέστησε.

Η παρατήρηση αυτή του ιερού ευ-αγγελιστού δεν αναδεικνύει μόνο τη φυσική περιέργεια των ανθρώ-πων, που τους ελκύει κάθε τι νέο, παράξενο ή εντυπωσιακό, αλλά και την αδυναμία των συγκεκρι-μένων να ιεραρχούν τα πράγματα στη ζωή τους με τον πρέποντα τρόπο.

Είχαν δεί και είχαν συναντήσει οι περισσότεροι Ιουδαίοι τον Χριστό. Επί τρία χρόνια κυκλοφορούσε στις πόλεις και τα χωριά τους, δι-δασκε στις συναγωγές, κήρυττε στους ανθρώπους, θεράπευε ασθε-νείς, απάλλασσε δαιμονισμέ-νους από τα δαιμόνια, ήγειρε νεκρούς, περιπατούσε επί των κυμάτων και χόρταινε το πλήθος με πέντε αρ-τους και δύο ιχθύας.

Επί τρία χρό-νια άλλοι τον θεωρούσαν ως τον Μεσσία ή ως κάποιο προφήτη, όλοι όμως, με εξαίρεση τους Γραμ-ματείς και τους Φαρισαίους, θα πρέπει να είχαν πεισθεί για τη θεία του δύνα-μη· γι᾽αυτό και συνωθούντο όπου και αν πήγαινε για να τον δούν.

Σήμερα όμως ιεραρχούν δύο εντελώς διαφορετικά πράγματα με τον ίδιο τρόπο. Τοποθετούν τον Χριστό στην ίδια κατηγορία με τον ανα-στη-μένο Λάζαρο στην ίδια βαθμίδα ενδιαφέροντος. Τοποθετούν τον Θεάν-θρωπο Σωτήρα και Λυτρωτή με το πρόσωπο του θαύματος, σαν να επρόκειτο για δύο όμοια και ισότιμα πράγματα. Τοποθετούν στην ίδια σειρά τον Θεό με το πλα-σμα του, αδυνατώντας να αντιλη-φθούν ότι ο Χριστός δεν είναι θαυ-μα-τοποιός, δεν είναι πολύ περισ-σότερο μάγος, αλλά είναι ο ενανθρωπήσας Υιός και Λόγος του Θεού, αυτός που έγινε άνθρωπος και «τοις ανθρώποις συνανεστρά-φη» για τη σωτηρία τους.

Συγχέουν τον Θεό με το αξιο-θέατο, και γι᾽ αυτό σύντομα μετα-βάλλουν τη στάση τους και από τα «ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμε-νος» που επιφωνούν σήμερα, θα απαιτήσουν από τον Πιλάτο σε λίγες ημέρες «άρον, άρον σταύρωσον αυτόν».

«Ήλθον ου διά τον Ιησούν μο-νον, αλλ᾽ ίνα και τον Λάζαρον ίδω-σιν ον ήγειρεν εκ νεκρών».

Η παρατήρηση του ιερού ευαγ-γελιστού για τους συμπολίτες του Ιουδαίους δίδει και σε μας σήμερα την ευκαιρία να εξετάσουμε τον εαυτό μας και τη στάση μας έναντι του Χριστού.

Για ποιόν λόγο ερχόμαστε κάθε Κυριακή ή και κάθε μεγάλη εορτή στους ιερούς μας ναούς; Ερχόμα-στε άραγε έχοντας ως πρώτη προ-τε-ραιότητά μας τον Χριστό, ο οποί-ος είναι παρών σε κάθε θεία Λει-τουργία ως προσφέρων και προσ-φε-ρο-μενος; Ή μήπως ερχόμαστε από συνήθεια ή για να συναντή-σουμε γνωστούς και φίλους, ή και για πιο ευτελή και κοσμικά ακόμη πράγματα;

Ερχόμαστε στον ναό για να συ-ναντήσουμε τον Χριστό, έχο-ντας συναίσθηση ποιόν πάμε να συνα-ντη-σουμε και τι θέλουμε από τη συνάντηση αυτή, ή μήπως ερχό-μαστε και εμείς για να δούμε π.χ. μία εικόνα που ακούσαμε ότι δα-κρύζει ή μυροβλύζει ή θαυμα-τουρ-γεί, αντιμετωπίζοντας αυτά τα θαύματα της χάριτος του Θεού ως παράδοξα και ως αξιοθέτα, χωρίς να συνειδητοποιούμε την πνευμα-τι-κη τους διάσταση και την ωφέ-λεια που προκύπτει; Τι κρύβεται πίσω από κάθε εικόνα που θαυματουργεί ή μυροβλύζει ή κάθε άγιο λείψανο; Ποιος κρύβεται; Δεν κρύβεται ο ίδιος ο Χριστός; Δεν κρύβεται η χάρη του Θεού;

Πολλές φορές πάμε στην Εκκλησία για να ακούσουμε έναν καλό ψάλτη, έναν καλό ιερέα ή και έναν καλό Δεσπότη, χωρίς να αξιολογήσουμε και να ιεραρχήσουμε τα πράγματα, όπως πρέπει. Όλα αυτά βοηθούν, αλλά εκείνο που πρέπει να έχει πρώτη θέση μέσα μας είναι ότι πάμε να συναντήσουμε τον Χριστό, πάμε να συνομιλήσουμε με τον Χριστό, πάμε να κοινωνήσουμε τον Χριστό.

Ο Χριστός δεν κατακρίνει τη έμφυτη ανθρώπινη περιέργεια και σε ορισμένες περιπτώσεις την ικα-νοποιεί, προκειμένου να βοηθήσει τον άνθρωπο να πιστεύσει, αλλά μας θέλει κοντά του αποκλειστικά για Εκείνον, μας θέλει κοντά του με πίστη και όχι ως φιλοπερίερ-γους επισκέπτες του, που θα τον εγκαταλείψουμε με μία απλή αφορ-μη.

Ας πλησιάζουμε, λοιπόν, τον Χρι-στο, με τη συναίσθηση ότι είναι ο Σωτήρας μας.

Ας τον πλησιάζουμε **με πόθο και λαχτάρα να είμεθα κοντά του**, να ακούμε τον λόγο του, να κοινωνούμε του Σώματος και του Αίματός του, θέτοντας τον Χριστό ως την πρώτη προτε-ραιό-τητά μας, για να οδηγηθούμε στη σωτηρία που μας χάρισε με τη θυσία και την Ανάστασή του.

Άλλωστε, το έργο του Κυρίου μας αυτό ήταν, να έλθει, να μας συναντήσει, να τον ζωή, για ιώνια, να

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ